

نقش ابعاد نابهنجار شخصیت در پیش‌بینی ویژگی‌های شخصیت خودشیفته

رضا عبدالی^۱ و احمد نصیری^۲

تغییرات پیشنهادی مربوط به اختلالات شخصیت در DSM-5 اهمیت توجه به خودشیفته را افزایش داده است. هدف پژوهش حاضر، بررسی نقش ابعاد نابهنجار شخصیت در پیش‌بینی خودشیفته در بین دانشجویان بود. بدین منظور، طی یک پژوهش توصیفی از نوع همبستگی، ۳۰۰ دانشجوی کارشناسی به صورت تصادفی خوش‌آئی انتخاب و از نظر شخصیت خودشیفته و ابعاد نابهنجار شخصیت مورد آزمون قرار گرفتند. نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون نشان داد بین اغلب مولفه‌های خودشیفته‌گی (اقتدار، خودنمایی، برتری جویی، بهره‌کشی، خودبینی، محق بودن) و نمره‌ی کل خودشیفته‌گی با ابعاد نابهنجار شخصیت همبستگی معناداری وجود دارد اما، خودبسندگی با ابعاد نابهنجار شخصیت رابطه‌ی معناداری نشان نداد. نتایج تحلیل رگرسیون نیز نشان داد که به جز خودبسندگی که هیچ‌یک از ابعاد شخصیت پیش‌بین آن نبودند، ابعاد نابهنجار شخصیت مختلف به صورت معناداری مولفه‌های خودشیفته‌گی را پیش‌بینی می‌کنند که در این میان به ویژه عاطفه‌ی منفی، روان‌پریش خوبی و مخالفت ورزی نقش بیشتری داشتند، هرچند فقط مخالفت ورزی نمره‌ی کل خودشیفته‌گی را به صورت بهتری پیش‌بینی می‌کرد. به نظر می‌رسد نیمراه ارایه شده در DSM-5 جهت تشخیص اختلال شخصیت خودشیفته که فقط مخالفت ورزی را در تشخیص این اختلال ملاک قرار داده است، ییشترا خودشیفته‌گی نوع بزرگ‌منش را شامل می‌شود درحالی که دیگر ابعاد نابهنجار شخصیت از جمله عاطفه‌ی منفی و روان‌پریش خوبی نیز در این اختلال نقش دارند.

واژه‌های کلیدی: شخصیت، خودشیفته‌گی، ابعاد نابهنجار شخصیت

مقدمه

مفهوم خودشیفته‌گی در سال‌های اخیر توجهات علمی فراینده‌ای را به خود جلب کرده است و موجب گسترش حوزه‌ی نظری، تجربی و بالینی در این زمینه شده است (ارگرودنیزوک، ۲۰۱۳). در راهنمای آماری و تشخیصی اختلالات روانی نسخه‌ی پنجم (DSM-5) تجدیدنظرهای اساسی در زمینه‌ی تعريف آسیب‌شناختی و اختلالات شخصیت به صورت اعم و اختلال شخصیت خودشیفته به طور اخص صورت گرفته است. یکی از عناصر اساسی این تجدیدنظر، پیشنهاد مدل صفات یا ابعاد نابهنجار

۱. دپارتمان روان‌شناسی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران (نوسنده‌ی مسؤول) (R.abdi@Azaruniv.ac.ir)

۲. دپارتمان روان‌شناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، تبریز، ایران

شخصیت است. مطابق این رویکرد، اختلالات شخصیت به عنوان نقص‌های هسته‌ای در کارکرد شخصیت و ویژگی‌های شخصیتی نابهنجار ابعادی، توصیف شده است. در چنین چارچوبی، تشخیص اختلال شخصیت، نخست نیازمند وجود نقص‌هایی در کارکرد شخصیت در دامنه‌ی حداقل متوسط تا شدید (ملاک A) بوده و درثانی نیازمند این است که ویژگی‌های نابهنجار در حالت برافراشته باشند (ملاک B). ملاک A، ابعاد شخصیتی نابهنجار را شامل می‌شود که دربرگیرنده‌ی پنج عامل درجه‌ی دوم تحت عنوان عاطفه‌ی منفی، گسلش، مخالفت ورزی، مهارگسیختگی و روانپریش خوبی است (مارکون، کویلتی، باگبی و کروگر، ۲۰۱۳).

تعریف محدود سازه‌ی خودشیفتگی در DSM-IV، ملاک‌های رایج خودشیفتگی را به صورت کامل در برنگرفته است (کرنبرگ، ۲۰۰۷؛ آگرودنیزوک، ۲۰۱۳؛ پینکوس، ۲۰۱۳) و برای بررسی اعتبار و کاربرد بالینی، مشکل اساسی تشخیصی ایجاد می‌کند (پینکوس، ۲۰۱۱). این مساله به ویژه برای اختلال شخصیت خودشیفتگی مشکل زاست زیرا خودبزرگبینی، موجب کاهش مراجعه به درمان شده و به احتمال زیاد، متخصصین در تشخیص این اختلال، بیشتر با بیمارانی سروکار دارند که در حالات آسیب‌پذیر و آشفته قرار دارند. آنچه این تصور نظری را پیچیده می‌کند، پیشینه‌ی وسیع مربوط به روان‌شناسی اجتماعی و شخصیت است که خودشیفتگی را به عنوان ویژگی شخصیت بنهنجاری در نظر گرفته و بر هر دو جنبه‌ی سازگارانه و ناسازگارانه آن تاکید می‌کند (میلر و کمپل، ۲۰۱۰).

رأی و همکاران (۲۰۱۳) بر این باورند که به دلیل فرستی که DSM-5 در زمینه توجه به ابعاد شخصیتی نابهنجار فراهم کرده است، اکنون به طور مستقیم می‌توان شیوه‌ی تعریف خودشیفتگی در طبقه‌بندی‌های روان‌پزشکی مربوط به اختلالات شخصیت را تحت تاثیر قرار داد. کارگروه شخصیت و اختلالات شخصیت در DSM-5، در تلاش برای رفع معایب شناسایی شده، تغییر رویکرد آشکاری در مفهوم‌سازی آسیب‌شناسی شخصیت ارایه کرده‌اند (کروگر، ایتون، کلارک و همکاران، ۲۰۱۱؛ کروگر، ایتون، درینگر و همکاران، ۲۰۱۱؛ ویدیگر و ترول، ۲۰۰۷). رأی و همکاران (۲۰۱۳) بر این باورند که توصیف بازنگری شده‌ی پیشنهادی برای اختلال شخصیت خودشیفتگی همسو با دیدگاه آنان در زمینه نقش ابعاد شخصیتی نابهنجار در خودشیفتگی است که مطابق آن دو ویژگی مربوط به مخالفت ورزی شامل خودبزرگبینی (محق بودن، خودمحوری، برتری) و توجه‌طلبی (تلاش برای جذب و مرکز توجه بودن؛ تایید‌جویی) با این اختلال مرتبط هستند. دو پژوهش در زمینه‌ی رابطه‌ی بین خودشیفتگی و ابعاد نابهنجار شخصیت انجام گرفته که در مطالعه‌ی نخست هپوود، توماس مارکون، رأی و کروگر (۲۰۱۲) رابطه‌ی نیرومندی بین دو مورد از ویژگی‌های مربوط با مخالفت

ورزی یعنی (خودبزرگبینی و توجه‌طلبی) و خودشیفتگی به دست آورده‌اند که همسو با مدل پیشنهادی در DSM-5 است. البته آن‌ها نشان داده‌اند ویژگی‌های بیشتری مثل تقلب، دست‌کاری کردن، خصومت، ستمکار بودن، بدگمانی و بدنتظیمی ادراکی در این اختلال دخیل‌اند. این نتایج مقدماتی پیشنهاد می‌کنند که اختلال شخصیت خودشیفته شاید نسبت به آنچه DSM-IV پیشنهاد کرده است، نیازمند نیمرخ ویژگی‌های وسیع تری باشد. در مطالعه‌ی دیگر، میلر، جتیل، ویلسون و کمپبل (۲۰۱۳) رابطه‌ی بین ابعاد نابهنجار شخصیت و دو بعد عمدۀی خودشیفتگی یعنی (خودبزرگبینی و آسیب‌پذیری) را مورد بررسی قرار داده و نشان داده‌اند که خودبزرگبینی به‌واسطه دو ویژگی شخصیت نابهنجار به‌خوبی توصیف‌شده است اما آسیب‌پذیری به‌صورت ضعیفی بازنمایی شده و روابط متوسط تا نیرومندی با گستره وسیعی از ابعاد نابهنجار شخصیت مثل عاطفه‌ی منفی، گسلش مهارگسیختگی و روانپریش خوبی داشت. یکی از محدودیت‌های مطالعه‌ی میلر و همکاران (۲۰۱۳) این است که فقط سه خردۀ مقیاس اقتدار، خودنمایی و بهره‌کشی پرسشنامه‌ی شخصیت خودشیفته (NPI-40) را مورد بررسی قرار داده و دیگر خردۀ مقیاس‌ها را نادیده گرفته‌اند. بنابراین هدف مطالعه‌ی حاضر بررسی نقش ابعاد نابهنجار شخصیت در پیش‌بینی خودشیفتگی در بین دانشجویان است.

روش

پژوهش حاضر یک مطالعه‌ی توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر شامل دانشجویان دوره‌ی کارشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بود. از این جامعه با استفاده از جدول کرجی-مورگان حدود ۳۰۰ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های چند مرحله‌ای بر اساس دانشکده و رشته‌ی گروه انتخاب و با پرسشنامه‌ی شخصیت خودشیفته^۱ (NPI-40) و فرم کوتاه پرسشنامه‌ی شخصیت نسخه‌ی پنج‌گامی راهنمای تشخیص و آماری^۲ (PID-5-BF) مورد آزمون قرار گرفتند.

پرسشنامه‌ی شخصیت خودشیفته (NPI-40) توسط راسکین و تری (۱۹۸۸) تدوین شده و با ۴۰ گویه ویژگی‌های مرتبط با شخصیت خودشیفته را می‌سنجد. این پرسشنامه، هفت خردۀ مقیاس اقتدار^۳، خودنمایی^۴، برتری جویی^۵، بهره‌کشی^۶، محق بودن^۷، خودبستگی^۸ و خودبینی^۹ دارد. ویژگی‌های

1. Narcissistic Personality Inventory
2. Personality Inventory for DSM Brief Form (PID-5-BF)—Adult
3. authority

4. exhibitionism
5. superiority
6. exploitativeness
7. entitlement

8. self-sufficiency
9. vanity

روان‌سنجی این پرسشنامه در مطالعات مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. روساریو و وايت (۲۰۰۵) پایابی این ابزار را به روش باز آزمایی ۰/۸۳ و ادلستین، یو و کواس (۲۰۱۰) پایابی نمره‌ی کل آن را به روش آلفای کرونباخ معادل ۰/۸۱ گزارش کرده‌اند. نسخه‌ی ۱۶ و ۴۰ گویه‌ای این پرسشنامه در ایران نیز به ترتیب توسط محمد زاده (۲۰۰۸) و صفاری نیا، شفاقی و ملکی (۲۰۱۱) مورد بررسی قرار گرفته است. مطالعه‌ی نخست، اعتبار همزمان آن را از طریق محاسبه‌ی همبستگی نمرات این پرسشنامه با مقیاس خودشیفتگی پرسشنامه‌ی چندمحوری بالینی میلون-۲ برابر ۰/۷۷ و اعتبار افتراقی آن را با پرسشنامه‌ی شخصیت پنج عاملی مورد تایید قرار داده و مطالعه‌ی دوم با استفاده از تحلیل عاملی تاییدی، ۷ عامل برای آن بدست آورده است. علاوه بر این، پایابی و اعتبار افتراقی و همزمان این ابزار در مطالعه‌ای روی دانشجویان ایرانی مطلوب گزارش شده است (صفاری نیا و همکاران، ۲۰۱۱).

فرم کوتاه پرسشنامه‌ی شخصیت، نسخه‌ی پنجم راهنمای تشخیص و آماری (PID-5-BF) برای سنجش مدل ابعادی صفات شخصیتی-5 DSM توسط کروگر و همکاران (۲۰۱۲) تدوین شده است. فرم بلند این پرسشنامه، ۲۵ رویه^۱ و ۵ حیطه^۲ شخصیت را می‌سنجد (کروگر و همکاران، ۲۰۱۲؛ رایت، توomas و همکاران، ۲۰۱۲). کروگر و همکاران (۲۰۱۲) ویژگی‌های روان‌سنجی آن را در نمونه‌های جمعیت عادی و بیماران مورد بررسی قرار داده و همسانی درونی مقیاس‌های آن را از ۰/۷۳ تا ۰/۹۵ گزارش کرده‌اند. مطالعات ساختار عاملی این سیاهه، ۵ عامل را در آن معرفی کرده است که شامل عاطفه‌ی منفی (مثل اضطراب، نایمنی جدایی) گسلش (مثل انزوا، بی‌لذتی، اجتناب از صمیمت) مخالفت ورزی (مثل دست‌کاری کردن، تقلب، بزرگ‌منشی)، مهارگسیختگی (مثل بی‌مسؤولیتی، تکانشگری، حواس‌پرتی) و روان‌پریش‌خوبی (مثل باورها و تجارب غیرعادی، گریز از جمیع و بدتنظیمی ادراکی) می‌شود. ویژگی‌های روان‌سنجی و ساختار عاملی نسخه‌ی کوتاه این سیاهه در ایران نیز توسط عبدی و چلیانلو مورد تایید قرار گرفته است. پایابی کل آن ۰/۸۶ و همسانی درونی عامل‌های آن بین ۰/۷۶ تا ۰/۸۹ گزارش شده است.

برای تحلیل داده‌ها از همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه همزمان استفاده شد. برای اطمینان از برقراری شرایط استفاده از رگرسیون چندگانه، مفروضه‌های خطی بودن رابطه، یکسانی واریانس و نرمال بودن توزیع نمرات متغیرها مورد بررسی قرار گرفت و داده‌ها با استفاده از بیست و یکمین ویرایش نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها

جدول ۱، آماره های توصیفی شامل میانگین و انحراف معیار و ضرایب همبستگی ویژگی های شخصیت نابهنجار با ابعاد خودشیفتگی را نشان می دهد.

جدول ۱. آماره های توصیفی و همبستگی ویژگی های نابهنجار شخصیت با ابعاد خودشیفتگی

همبستگی با ویژگی های نابهنجار شخصیت						
خوبی	گسیختگی	ورزی	گسلش	مخالفت	مهار	روان پریش
عاطفه ای منفی						
۹/۵۵	۹/۲۴	۹/۰۸	۹/۵۲	۱۰/۶۷	(sd)M	
(۳/۱۵)	(۲/۶۸)	(۲/۶۴)	(۲/۹۲)	(۲/۳۲)		
۰/۰۴	-۰/۱۶**	-۰/۰۲	۰/۰۴	-۰/۱۲*	(۱/۳۲) ۴/۶۶	اقتدار
۰/۳۲**	۰/۰۷	۰/۳۸**	۰/۲۸**	۰/۲۱**	(۱/۲۸) ۳/۰۷	خودنمایی
۰/۱۴*	۰/۰۳	۰/۰۹	۰/۰۲	-۰/۲۲**	(۱/۰۸) ۲/۰۹	برتری جویی
۰/۲۵**	۰/۱۷**	۰/۲۲**	۰/۱۵*	-۰/۰۴	(۰/۹۳) ۲/۲۳	خودشیفتگی
۰/۰۹	۰/۱۷**	-۰/۰۳	۰/۰۲**	۰/۲۶**	(۰/۷۴) ۱/۷۶	خودبینی
-۰/۰۷	۰/۰۵	۰/۰۷	-۰/۰۱	-۰/۰۹	(۰/۹۹) ۲/۸۴	خودبسندگی
۰/۰۱	۰/۱۴*	۰/۱۴*	۰/۰۲	۰/۰۹	(۱/۱۹) ۳/۰۰	محق بودن
۰/۲۱**	۰/۱۰	۰/۲۱**	۰/۱۷**	۰/۰۱	(۴/۱۰) ۱۹/۶۸	نمره کل

* سطح معناداری $<0/05$; ** سطح معناداری $<0/01$.

پس از حصول اطمینان از رعایت پیش فرض ها جهت پیش بینی ابعاد مختلف خودشیفتگی و تعیین سهم ابعاد نابهنجار شخصیت در ابعاد مختلف خودشیفتگی از تحلیل رگرسیون چندگانه همزمان استفاده شد که نتایج آن در جدول ۲ ارایه شده است.

بحث و نتیجه گیری

یافته های مطالعه حاضر، نشان داد که مولفه ای اقتدار با عاطفه ای منفی و مهار گسیختگی، خودنمایی با عاطفه ای منفی، گسلش، مخالفت ورزی و روان پریش خوبی، برتری جویی با عاطفه ای منفی و روان پریش خوبی، بهره کشی با گسلش، مخالفت ورزی، مهار گسیختگی و روان پریش خوبی، خودبینی با عاطفه ای منفی، گسلش و مهار گسیختگی و محقق بودن با مخالفت ورزی و مهار گسیختگی همبستگی دارد اما بین خودبسندگی و ابعاد نابهنجار شخصیت، رابطه ای وجود نداشت.

جدول ۲. نتایج تحلیل رگرسیون پیش‌بینی خودشیفتگی بر اساس ابعاد نابهنجار شخصیت

متغیر ملاک	خلاصه تحلیل واریانس و ضریب تبیین	پیش‌بین‌ها	β	t	P
اقدام	$R = .024; R^2 = .006; F(3/53, 5) ; p < .001$	عاطفه منفی	-.012	-1/94	.005
خودنمایی	$R = .046; R^2 = .021; F(12/22, 5) ; p < .001$	عاطفه منفی	.016	2/05	.004
برتری جویی	$R = .033; R^2 = .011; F(7/15, 5) ; p < .001$	عاطفه منفی	.015	2/51	.001
بهره کشی	$R = .032; R^2 = .010; F(6/61, 5) ; p < .001$	عاطفه منفی	.029	4/53	.001
محق بودن	$R = .033; R^2 = .011; F(6/61, 5) ; p < .001$	عاطفه منفی	-.019	-3/13	.002
خودبینی	$R = .023; R^2 = .005; F(3/16, 5) ; p < .001$	عاطفه منفی	.014	2/00	.004
کل خودشیفتگی	$R = .026; R^2 = .007; F(4/20, 5) ; p < .001$	مخالفت ورزی	-.032	-5/32	.001
		مهارگسیختگی	-.019	-3/04	.003
		روانپریش خوبی	.021	2/81	.005
		عاطفه منفی	.024	3/93	.001
		عاطفه منفی	.019	2/93	.004
		مخالفت ورزی	.018	2/57	.001
		مهارگسیختگی	.014	2/05	.004
		مخالفت ورزی	.013	1/93	.005

در نهایت نمره‌ی کل خودشیفتگی با گسلش مخالفت ورزی و روانپریش خوبی رابطه‌ی معناداری دارد. به صورت خلاصه، ابعاد نابهنجار شخصیت بیشترین همبستگی را با خودنمایی، بهره‌کشی و خودبینی و نمره‌ی کل خودشیفتگی دارند و همبستگی ابعاد شخصیتی نابهنجار با دیگر مولفه‌ها ضعیف و محدود است.

میلر و همکاران (۲۰۱۳) گزارش کردند که ابعاد مختلف خودشیفتگی بیشتر با مخالفت ورزی همبسته است، هرچند با برخی از دیگر ابعاد نابهنجاری چون عاطفه‌ی منفی، مهارگسیختگی و روانپریش خوبی نیز مرتبط بوده است. البته آن‌ها خودشیفتگی را بر اساس مدل دوعلاملی، یعنی خودشیفتگی بزرگ‌منش و آسیب‌پذیر مدنظر قرار داده و رابطه‌ی این دو عامل را با ابعاد نابهنجار شخصیت مورد بررسی قرار داده‌اند، بنابراین مقایسه‌ی دقیق مولفه‌های شخصیت خودشیفتگی در پژوهش حاضر با

مطالعه آنها به صورت کامل میسر نیست. علاوه بر این، میلر و همکاران (۲۰۱۳) رابطه‌ی این دو مؤلفه‌ی خودشیفتگی را با عوامل درجه‌ی یک ابعاد نابهنجار یعنی (با ۲۵ عامل اولیه) مورد بررسی قرار داده‌اند و گزارش کرده‌اند که ابعاد خودشیفتگی با برخی از عوامل مربوط به ابعاد مخالفت ورزی (مثل خودبزرگ‌بینی، توجه‌طلبی، دست‌کاری)، عاطفه‌ی منفی (مثل خصوصت)، مهارگسیختگی (مثل مسوولیت‌ناپذیری) و روان‌پریش‌خوبی (مثل باور و ادراک‌های غیرمعمول) رابطه‌دارد.

رایت و همکاران (۲۰۱۳) نشان داده‌اند که ابعاد نابهنجار شخصیت با ابعاد خودشیفتگی (پرسشنامه‌ی خودشیفتگی مرضی^۱ (PNI)، شامل استشمار، خود ارتقابخشی، تخلیلات خودبزرگ‌بینی، اعتماد به نفس مشروط، پنهان کردن خود، ناارزندۀ سازی دیگران و محق بودن رابطه دارد که برخی از این مؤلفه‌ها مشابه خرد مقياس‌هایی است که در NPI وجود دارد (مثل بهره‌کشی، خودبزرگ‌بینی و محق بودن). یافته‌های آنها در زمینه‌ی این سه خرد مقياس، نشان داده است که بهره‌کشی با سه ویژگی مخالفت ورزی، مهارگسیختگی و روان‌پریش‌خوبی همبسته است؛ خودبزرگ‌بینی با سه ویژگی عاطفه‌ی منفی، مخالفت ورزی و روان‌پریش‌خوبی همبسته بوده و محق بودن با همه‌ی ابعاد نابهنجار شخصیت همبسته است در حالی که خود ارتقابخشی (مشابه خودبستندگی پرسشنامه‌ی (NPI) با هیچ‌یک از ابعاد نابهنجار شخصیت همبستگی معناداری ندارد. همچنین رایت و همکاران (۲۰۱۳) رابطه‌ی نمره‌ی کل خودشیفتگی (PNI-16) را با ابعاد شخصیتی نابهنجار مورد بررسی قرار داده و گزارش کرده‌اند که خودشیفتگی، بیشترین همبستگی را با مخالفت ورزی داشته است، هرچند مهارگسیختگی و روان‌پریش‌خوبی نیز روابط معناداری با آن دارند. البته مطالعات دیگر مثل مطالعه‌ی هپوود و همکاران (۲۰۱۳) نشان داده است که عوامل درجه‌ی اول توجه‌طلبی و بزرگ‌منشی (مؤلفه‌های ویژگی نابهنجار مخالفت ورزی) با خودشیفتگی (که با مقياس PDQ-NPD موردنیجش قرار گرفته بود) همبستگی معنادار مثبتی دارند. چنین یافته‌هایی تا حدودی مطابق با بخش سوم نسخه‌ی پنجم راهنمای آماری و تشخیصی بیماری‌های روانی است اما هپوود و همکاران (۲۰۱۳) نیز گزارش کرده‌اند که عوامل دیگری مانند تقلب و سنگدلی (از مؤلفه‌های عاطفه منفی)، بدگمانی (از مؤلفه‌های گسلش) و بدتنظیمی ادراکی (از مؤلفه‌های روان‌پریش‌خوبی) نیز با خودشیفتگی همبستگی دارند.

در زمینه‌ی پیش‌بینی مؤلفه‌ی بهره‌کشی بر اساس ابعاد نابهنجار شخصیت یافته‌های حاضر ناهمسو با یافته‌های رایت و همکاران (۲۰۱۳) است، دلیل این تفاوت‌ها علاوه بر مشکلات مربوط به مدل صفات

نابهنجار شخصیت و پرسشنامه‌ی شخصیت خودشیفته (NPI) می‌تواند ناشی از محتوای متفاوت بهره‌کشی در دو پرسشنامه‌ی مورد استفاده باشد. چنانچه روح، پینکوس، لوکوتسکی، منارد و کورنوفی (۲۰۱۳) اشاره کرده‌اند، محتوای این پرسشنامه بیشتر ویژگی‌های نابهنجار و پرسشنامه‌ی نخست بیشتر ویژگی‌های بهنجار و سازگارانه خودشیفتگی را مورد ارزیابی قرار می‌دهد.

در پیش‌بینی نمره‌ی کل خودشیفتگی، یافته‌های حاضر نشان دادند فقط مخالفت ورزی توانایی پیش‌بینی نمره‌ی کل خودشیفتگی را دارد که این یافته همسو با یافته‌های رایت و همکاران (۲۰۱۳) است. طرفداران مدل صفات نابهنجار شخصیت در DSM-5 تنها ویژگی لازم در نیمرخ تشخیصی این اختلال را مخالفت ورزی در نظر گرفته‌اند (مثل میلر، لینام و کمپل، ۲۰۱۴). برخی از معتقدین (مثل پینکوس، ۲۰۱۳؛ پینکوس و لوکوتسکی، ۲۰۱۰) معتقدند که برخی ابزارهای خودشیفتگی (مثل NPI) نوع بزرگ‌منش شخصیت خودشیفته را می‌سنجد و این نوع خودشیفتگی تحت تاثیر و همبسته با ویژگی نابهنجار مخالفت جویی است. با وجود چنین نقدهایی طرفداران مدل صفات نابهنجار شخصیت در DSM-5 در اغلب پژوهش‌ها (البته در بسیاری از موارد در کنار ابزارهای دیگر) از این ابزار برای سنجش بهره گرفته‌اند.

با توجه به یافته‌های پژوهش‌های پیشین (میلر و همکاران، ۲۰۱۲؛ هپود و همکاران، ۲۰۱۳؛ رایت و همکاران، ۲۰۱۳) و یافته‌های حاضر، تناسب نیمرخ ارایه شده در بخش سوم، نسخه‌ی پنجم راهنمای آماری و تشخیصی برای اختلال شخصیت خودشیفته چندان معتبر نبوده و خودشیفتگی را نمی‌توان محدود به مخالفت ورزی نمود. پینکوس (۲۰۱۳) اظهار کرده که فقط یک نوع از خودشیفتگی (نوع بزرگ‌منش) با مخالفت ورزی مرتبط است و انواع دیگری آن با ابعاد نابهنجار دیگر شخصیت همبسته هستند. رایت و همکاران (۲۰۱۳) نیز بر این باورند که نیمرخ ارایه شده در بخش سوم برای اختلال شخصیت خودشیفته محدود به نوع بزرگ‌منش بوده و دیگر ویژگی‌های خودشیفتگی (مثل آسیب-پذیری) را پوشش نمی‌دهد و باستی نیمرخی برای تشخیص اختلال شخصیت خودشیفته تدوین شود. که ویژگی‌های مندرج در این پرسشنامه را شامل شود.

البته برخی پژوهش‌ها گزارش کرده‌اند که استفاده از NPI به عنوان ابزاری بالینی، مورد تردید بوده زیرا این ابزار توانایی تفکیک افراد دارای تشخیص اختلال شخصیت خودشیفته از افراد عادی را ندارد (واتر، اسکرودر-آبه، ریتر، رنبرگ، اسکولز و روپک، ۲۰۱۳). این در حالی است که مدل صفات نابهنجار شخصیت، بیشتر در جهت تشخیص نوع نابهنجار خودشیفتگی و با اهداف تشخیصی ارایه شده است. علاوه بر این، ساختار عاملی این پرسشنامه در پژوهش‌های مختلف ناپایدار بوده است (آکرمن،

ویت، دونلان، ترزسنوسکی، رویترز و کاشی، ۲۰۱۱؛ کوری، مریت، مراگک و پامپ، ۲۰۰۸) و اکثر پژوهش‌های استناد داده شده در مطالعه‌ی حاضر نیز آن را به عنوان ابزاری دوعلاملی (عامل اول: رهبری/ اقدار؛ عامل دوم: خودنمایی/ محق بودن) در نظر گرفته‌اند. با توجه به پیجیدگی مفهوم خودشیفتگی در زمینه‌ی ماهیت (بهنجار و نابهنجار)، ریخت‌شناسی (بزرگ‌منش، آسیب‌پذیر) و تظاهرات بالینی (آشکار، نهفته) (پینکوس و لوکویتسکی، ۲۰۱۰) پژوهش‌های دیگری لازم است که با ابزارهای معابر و مفهوم‌سازی‌های مختلف، خودشیفتگی را مدنظر قرار داده و رابطه‌ی این سازه با ابعاد نابهنجار شخصیت را مورد بررسی قرار دهند.

References

- Abdi, R., & Chalabianloo, Gh. R. (in press). Adaptation and psychometric characteristic study of Personality Inventory for DSM-5- Brief Form(PID-5-BF). *Quarterly Journal of Psychology Modern Researches*. (Persian)
- Ackerman, R. A., Witt, E. A., Donnellan, M. B., Trzesniewski, K. H., Robins, R. W., & Kashy, D. A. (2011). What does the Narcissistic Personality Inventory really measure? *Assessment*, 18, 67-87.
- Anderson, J., Snider, S., Sellbom, M., Kruger, R., & Hopwood, C. (2014). A comparison of the DSM-5 section II and Section III personality disorder structures. *Psychiatry Research*, 216, 363-372.
- Corry, N., Merritt, R. D., Mrug, S., & Pamp, B. (2008). The factor structure of the Narcissistic Personality Inventory. *Journal of Personality Assessment*, 90, 593-560.
- Edelstein, R. S., Yim, I. S., & Quas, J. A. (2010). Narcissism predicts heightened cortical reactivity to a psychosocial stressor in men. *Journal of Research in Personality*, 44, 565-572.
- Ellison, W. D., Levy, K. N., Cain, N. M., Ansell, E. B., & Pincus, A. L. (in press). The impact of pathological narcissism on psychotherapy utilization, initial symptom severity, and early-treatment symptom change: A naturalistic investigation. *Journal of Personality Assessment*, 95, 291-300.
- Hopwood, C. J., Thomas, K. M., Markon, K. E., Wright, A. G. C., & Krueger, R. F. (2012). DSM-5 personality traits and DSM-IV personality disorders. *Journal of Abnormal Psychology*, 121, 424-432.
- Kernberg, O. F. (2007). The almost untreatable narcissistic patient. *Journal of the American Psychoanalytic Association*, 55, 503-539.
- Krueger, R. F., Eaton, N. R., Clark, L. A., Watson, D., Markon, K. E., Derringer, J., Skodol, A., & Livesley, W. J. (2011). Deriving an empirical structure of personality pathology for DSM-5. *Journal of Personality Disorders*, 25, 170-191.
- Krueger, R. F., Eaton, N. R., Derringer, J., Markon, K. E., Watson, D., & Skodol, A. E. (2011). Personality in DSM-5: Helping delineate personality disorder content and framing the metastructure. *Journal of Personality Assessment*, 93, 325-331.
- Locke, K. D. (2009). Aggression, narcissism, self-esteem, and the attribution of desirable and humanizing traits to self versus others. *Journal of Research in Personality*, 43, 99-102.
- Markon, K. E., Quilty, L. C., Bagby, R. M., & Krueger, R. F. (2013). The development and psychometric properties of an informant-report form of the PID-5. *Assessment*, 20, 370-383.
- Miller, J. D., & Campbell, W. K. (2010). The case for using research on trait narcissism as a building block for understanding narcissistic personality disorder. *Personality Disorders: Theory, Research, and Practice*, 1, 180-191.
- Miller, J. D., Gentile, B., Wilson, L., & Campbell, W. K. (2013). Grandiose and vulnerable narcissism and the DSM-5 pathological personality trait model. *Journal of Personality Assessment*, 95 (3): 284-290.
- Miller, J. D., Lynam, D. R., & Campbell, W. K. (2014). Measures of Narcissism and Their Relations to DSM-5 Pathological Traits: A Critical Reappraisal. *Assessment*, 21, 1-7.
- Mohammadzadeh, A. (2008). Validation of Narcissistic Personality Inventory (NPI-16) in Iranian Community. *Journal of Mental Health Principles*, 11(4), 274-281. (Persian)
- Ogrudniczuk, J. S. (2013). *Understanding and treating pathological narcissism*. Washington, DC: American Psychological Association.
- Pincus, A. L. (2011). Some comments on nomology, diagnostic process, and narcissistic personality disorder in DSM-5 proposal for personality and personality disorders. *Personality Disorders: Theory, Research, and Treatment*, 2, 41-53.

- Pincus, A. L. (2013). *The Pathological Narcissism Inventory*. In J. Ogrudniczuk (Ed.), *Understanding and treating pathological narcissism* (pp. 93-110). Washington, DC: American Psychological Association.
- Pincus, A. L., & Lukowitsky, M. R. (2010). Pathological narcissism and narcissistic personality disorder. *Annual Review of Clinical Psychology*, 6, 421-446.
- Roche, M. J., Pincus, A. L., Conroy, D. E., Hyde, A. L., & Ram, N. (2013). Pathological narcissism and interpersonal behavior in daily life. *Personality Disorders: Theory, Research, & Treatment*, 4 (4), 315-323.
- Rosario, P. M., & White, R. M. (2005). The Narcissistic Personality Inventory: Test-retest stability and internal consistency. *Personality and Individual Differences*, 39, (10), 75-81.
- Safarinia, M., Shagagi, F., & Maleki, B. (2011). A Preliminary Investigation of Psychometric Properties of Narcissistic Personality Disorder (NPD). *Quarterly Journal of Clinical Psychology Studies*, 8(2), 71-92. (*Persian*)
- Van Os, J., Linscott, R. J., Myin-Germeys, I., Delespaul, P., & Krabbendam, L. (2009). A systematic review and meta-analysis of the psychosis continuum: Evidence for a psychosis proneness-persistence-impairment model of psychotic disorder. *Psychological Medicine*, 39, 179-195.
- Vater, A., Schroder-Abe, M., Ritter, K., Tenneberg, B., Schulze, L., Bosson, J. K., & Roepke, S. (2013). The narcissistic personality inventory: A useful tool for assessing pathological narcissism? Evidence from patients with narcissistic personality disorder. *Journal of Personality Assessment*, 95 (3), 301-308.
- Widiger, T. A., & Trull, T. J. (2007). Plate tectonics in the classification of personality disorder. *American Psychologist*, 62: 71-83.
- Wright, A. G. C., Thomas, K. M., Hopwood, C. J., Markon, K. E., Pincus, A. L., & Krueger, R. F. (2012). The hierarchical structure of DSM-5 pathological personality traits. *Journal of Abnormal Psychology*, 121, 951-957.
- Wright, A. G. C., Pincus, A. L., Thomas, K. M., Hopwood, C. J., Markon, K. E., & Krueger, R. F. (2013). Conceptions of Narcissism and the DSM-5 Pathological Personality Trait. *Assessment*, 20 (3), 339-352.

Journal of
Thought & Behavior in Clinical Psychology
Vol. 9 (No. 37), pp. 27-36, 2015

The role of abnormal personality dimensions in predicting narcissistic personality traits

Abdi, Reza

Azarbeyejan Shahid Madani University, Azarbeyejan, Iran

Nasiri, Ali

Islamic Azad University of Tabriz, Tabriz, Iran

Received: Aug 4, 2015

Accepted: Oct 03, 2015

The proposed changes related to personality disorders in DSM-5 has increased the importance of paying attention to narcissism. The aim of this study is to investigate the role of abnormal personality dimensions in predicting narcissistic personality among students. For this purpose, in a descriptive correlational study, 300 undergraduate students were selected in a form of cluster random. They were tested in terms of narcissistic personality and abnormal personality dimensions. The Pearson correlation coefficient test results indicated that there is a significant correlation among most narcissistic components (power, glaring, hegemony, exploitation, arrogance, entitlement) and total score of narcissistic personality with abnormal dimensions of personality. However, self-sufficiency has no significant relationship with abnormal personality dimensions. The result of regression analysis indicated that except for self-sufficiency, none of the personality dimensions were anticipated. Different abnormal narcissistic personality dimensions significantly predict narcissistic components. In the meantime, especially negative emotions, psychotic temperament and opposition had a greater role, however only opposition was better able to predict the total score of narcissism. It seems that the presented profile in DSM-5 for diagnosis of narcissistic personality which has opposition as the criteria for the diagnosis of this disorder, mostly includes narcissistic, grandiose type. While other dimensions of abnormal character including negative affection and psychotic temperament are also involved in this disorder.

Keywords: personality, narcissism, abnormal dimensions of personality

Electronic mail may be sent to: rezaabdi55@Azaruniv.ac.ir